

مُرَاجَعَةُ دُرُوسِ الصَّفِّ السَّابِعِ وَ الثَّامِنِ وَ التَّاسِعِ

ذَاكَ هُوَ اللَّهُ

أَنْظُرْ لَيْلِكَ الشَّجَرَةَ
كَيْفَ نَمَتْ مِنْ حَبَّةٍ
فَابْحَثْ وَ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي
وَ انْظُرْ إِلَى الشَّمْسِ الَّتِي
ذَاتِ الْعُصُونِ النَّضْرَةَ
وَ كَيْفَ صَارَتْ شَجَرَةً
يُخْرِجُ مِنْهَا الثَّمَرَ
جَذْوَتُهَا مُسْتَعْرَةَ

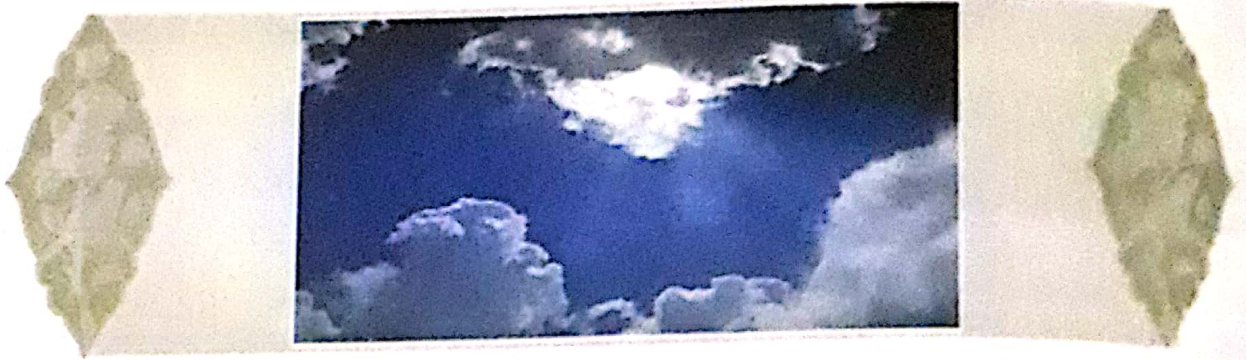

فِيهَا ضِيَاءٌ وَ بِهَا
مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَهَا
ذَاكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي
ذُو حِكْمَةٍ بِالِغَةِ
حَارَّةٌ مُنْتَشِرَةٌ
فِي الْجَوِّ مِثْلَ الشَّرَرَةِ
أَنْعُمُهُ مِنْهُمِرَةٌ
وَ قُدْرَةٌ مُقْتَدِرَةٌ

١- الشَّاعِرُ: مَعْرُوفُ الرِّضَائِي، شَاعِرٌ عِرَاقِيٌّ مِنْ أَبِي كُرْدَيْ النَّسَبِ وَ أُمُّ تُرْكَمَانِيَّةٍ، لَهُ أَنَاثٌ كَثِيرَةٌ فِي النَّثْرِ وَ الشُّعْرِ.

أَنْظُرْ إِلَى اللَّيْلِ قَمَنْ
وَزَائِهِ بِأَنْجُمِ
أَوْجَدَ فِيهِ قَمَرَهُ
كَالدُّرِّ الْمُنْتَشِرِهِ

وَأَنْظُرْ إِلَى الْعَيْمِ قَمَنْ
فَصَيَّرَ الْأَرْضَ بِهِ
وَأَنْظُرْ إِلَى الْمَرْءِ وَقُلْ
مَنْ ذَا الَّذِي جَهَّزَهُ
ذَاكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي
أَنْزَلَ مِنْهُ مَطَرَهُ
بَعْدَ غِبْرَارٍ خَضِرِهِ
مَنْ شَقَّ فِيهِ بَصَرَهُ
بِقُوَّةٍ مُفْتَكِرِهِ
أَنْعَمَهُ مِنْهُمْ مِرَهُ

غيم: ابر

قُلْ: بگو

مُسْتَعْرَة: فروزان

مُفْتَكِرَة: اندیشمند

مُنْهَمِرَة: ریزان

نَصْرَة: تر و تازه

نَمَتْ: رشد کرد «مؤنثِ نَمَا»

يُخْرِجُ: درمی آورد

ذا: این ← هذا

ذات: دارای

ذاک: آن

ذو: دارای

زان: زینت داد

شَرَرَة: اخگر (پاره آتش)

شَقَّ: شکافت

صَيَّرَ: گردانید

ضياء: روشنایی

عُصُون: شاخه ها (مفرد: عُصْن)

غِبْرَار: تیره رنگی، غبار آلودگی

أَنْجُم: ستارگان «مفرد: نَجْم»

أَنْزَلَ: نازل کرد

أَنْعَمَ: نعمت ها «مفرد: نِعْمَة»

أَوْجَدَ: پدید آورد

بِأَنْجُمِ: کامل

جَهَّزَهُ: پاره آتش

جَهَّزَ: مجهز کرد

خَضِرَة: سرسبز

دُرِّ: مرواریدها (مفرد: دُر)

با صرف سنتی صیغه‌های فعل‌ها در دستور زبان عربی آشنا شوید.

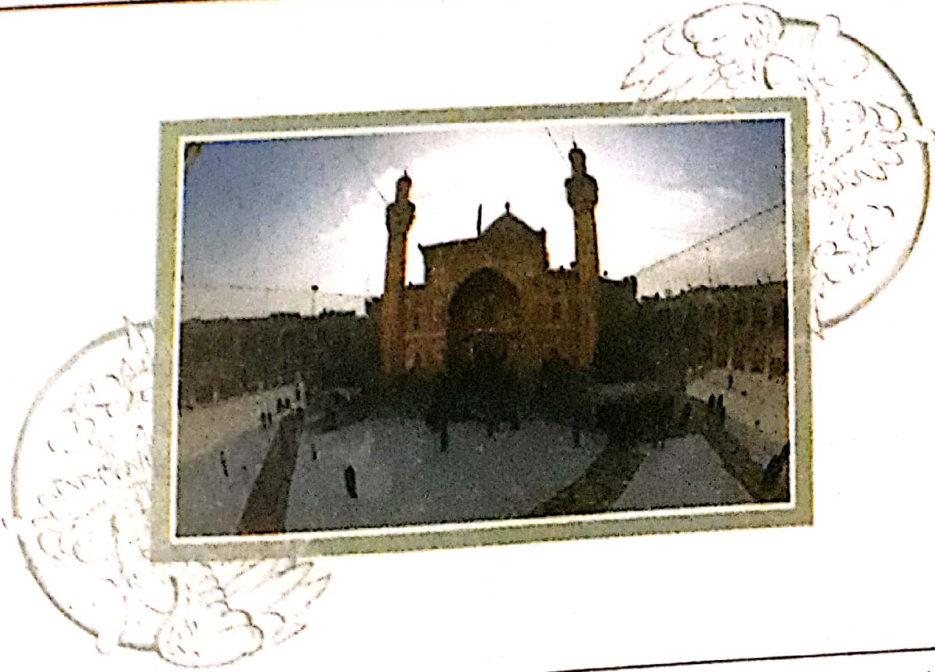
		الصِّيغَةُ		
نهی	امر	مضارع	ماضی	
		يَفْعَلُ	فَعَلَ	مفرد مذکر غایب
		يَفْعَلَانِ	فَعَلَا	مثنی مذکر غایب
		يَفْعَلُونَ	فَعَلُوا	جمع مذکر غایب
		تَفَعَّلُ	فَعَلْتُ	مفرد مؤنث غایب
		تَفَعَّلَانِ	فَعَلْنَا	مثنی مؤنث غایب
		يَفَعَّلْنَ	فَعَلْنَ	جمع مؤنث غایب
لا تَفَعَّلْ	اِفْعَلْ	تَفَعَّلُ	فَعَلْتَ	مفرد مذکر مخاطب
لا تَفَعَّلَا	اِفْعَلَا	تَفَعَّلَانِ	فَعَلْتُمَا	مثنی مذکر مخاطب
لا تَفَعَّلُوا	اِفْعَلُوا	تَفَعَّلُونَ	فَعَلْتُمْ	جمع مذکر مخاطب
لا تَفَعَّلِي	اِفْعَلِي	تَفَعَّلِينَ	فَعَلْتِ	مفرد مؤنث مخاطب
لا تَفَعَّلَا	اِفْعَلَا	تَفَعَّلَانِ	فَعَلْتُمَا	مثنی مؤنث مخاطب
لا تَفَعَّلْنَ	اِفْعَلْنَ	تَفَعَّلْنَ	فَعَلْتُنَّ	جمع مؤنث مخاطب
		أَفْعَلُ	فَعَلْتُ	متکلم وحده
		نَفَعَّلُ	فَعَلْنَا	متکلم مع الغير

اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: اَكْتُبْ نَوْعَ الْفِعْلِ وَ صِيغَتَهُ. اِخْتَبِرْ: آزمایش كن

.....	لا تَجْعَلْ	لا تَنْظُرُوا
.....	يَظْلِمُونَ	تَعْمَلُونَ
.....	سَافَرْتَ	لا تَذْرِبْنِ
.....	لا يُخْرِجُ	اَنْظُرْ
.....	قَدَرْتَ	ما زَرَعْ

جواز
(التعارف)

أَحَدُ الْمُوظَّفِينَ فِي قَاعَةِ الْمَطَارِ	زائرُ مَرَقِدِ أميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ
وَ عَلَیْكُمْ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.	السَّلَامُ عَلَیْكُمْ.
صَبَاحَ النَّورِ وَ السَّرورِ.	صَبَاحَ الْخَیْرِ یا أَخِي.
أَنَا بِخَیْرِ، وَ كَیْفَ أَنْتَ؟	كَیْفَ حَالُكَ؟
عَفْوًا، مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟	بِخَیْرِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ.
مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟	أَنَا مِنْ الْجُمْهُورِیَّةِ الْإِسْلَامِیَّةِ الْإِیرَانِیَّةِ.
إِسْمِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ.	إِسْمِي حُسَیْنٌ وَ مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟
لا؛ مَعَ الْأَسْفِ. لَكِنِّي أَحِبُّ أَنْ أُسَافِرَ.	هَلْ سَافَرْتَ إِلَى إیرانَ حَتَّى الْآنَ؟
إِنْ شَاءَ اللَّهُ؛ إِلَى اللَّقَاءِ؛ مَعَ السَّلَامَةِ.	إِنْ شَاءَ اللَّهُ تُسَافِرُ إِلَى إیرانَ!
فِي أَمَانِ اللَّهِ وَ حِفْظِهِ، یا حَبِیبِي.	فِي أَمَانِ اللَّهِ.

- ۱- تعارف: آشنایی با یکدیگر
- ۲- قاعة: سالن
- ۳- مطار: فرودگاه
- ۴- مع الأسف: متأسفانه
- ۵- أن أسافر: که سفر کنم

أنواع الكَلِمَة

کلمه در دستور زبان عربی سه نوع است: اسم، فعل و حرف.

اسم کلمه‌ای است که برای نامیدن کسی، چیزی، حیوانی، کاری یا حالتی به کار می‌رود؛ مانند هاشِمٌ، حَجَرٌ، أَسَدٌ، طَبِخٌ و حُزْنٌ.

اسم در زبان عربی معمولاً «ال» یا «تنوین» (ـَ، ـِ، ـُ) دارد و اگر مضاف واقع شود، «ال» و تنوین نمی‌گیرد؛ مانند قَمِيصٌ، الْقَمِيصُ و قَمِيصُ يُوْسُفَ

فعل واژه‌ای است که بر انجام دادن کاری یا داشتن حالتی در گذشته، حال یا آینده

دلالت دارد و «چندم شخص بودن» یا «صیغه» در آن معلوم است؛ مانند

كَتَبَ: نوشت	} فعل:	كُتِبَ: می‌نویسند
كَتَبْتُ: نوشتم		كُتِبْتُمْ: نوشتید
كَتَبُوا: نوشتند		كُتِبُوا: نوشته شدند

(گذشته، و سوم شخص مفرد یا مفرد مذکر غایب)
(حال، و سوم شخص جمع یا جمع مذکر غایب)
(امر، و جمع مؤنث مخاطب)

حرف کلمه‌ای است که معمولاً همراه اسم و فعل به کار می‌رود؛ مانند بِ، أَلْ، فَ.

اخْتَبِرْ نَفْسَكَ: عَيْنُ أَنْوَاعِ الْكَلِمَةِ فِي مَا يَأْتِي.

عَيْنٌ: مشخص کن

أَلْحَسِبُ: وَضَعْتُ: رَسُولٌ: إِلَى: إِزْرَعُ: لَا تَرَكَبُوا:

الْإِسْمُ بِاعْتِبَارِ الْجِنْسِ (الْمَذَكَّرُ وَالْمُؤَنَّثُ وَ أَنْوَاعُهُمَا)

اسم مذکر بر مرد یا حیوان نر و اسم مؤنث بر زن یا حیوان ماده دلالت می‌کند؛ مذکر مانند الرَّجُلُ:

مرد و مؤنث مانند الْمَرْأَةُ: زن. به اولی مذکر حقیقی و به دومی مؤنث حقیقی گفته می‌شود.

غیر انسان و حیوان را نیز به مذکر و مؤنث تقسیم کرده‌اند. مذکر مانند عَلَمٌ، جَبَلٌ و سِرْوَالٌ و

مؤنث مانند كُرَّةٌ، مَائِدَةٌ و سَاحَةٌ. اولی مذکر مجازی و دومی مؤنث مجازی نامیده شده است.

مثال مُعْرَضَةٌ وَ شَجَرَةٌ	(ع)	النَّاءُ الْمُعْرَبَةُ	} اسم مؤنث یکی از این سه نشانه را دارد:
مثال كُبْرَى، فَضْلَى (كُبْرَى)	(ی)	الْأَلِفُ الْمُقْصُورَةُ	
مثال زَهْرَاءُ، زُرْقَاءُ.	(ا)	الْأَلِفُ الْمَمْدُودَةُ	

غیر از مؤنث حقیقی و مؤنث مجازی دو نوع دیگر از مؤنث وجود دارد:

مؤنث لفظی: اسم مذکری است که علامت تانیث (مؤنث) دارد؛ مانند: حَمْرَةٌ، طَلْحَةٌ، حَنْظَلَةٌ و مُعَاوِنَةٌ و ...

مؤنث معنوی: اسم مؤنثی است که علامت تانیث ندارد؛ مانند: مَرِيْمٌ، زَيْنَبٌ، و أُمٌّ و ...

اسم شهرها، کشورها و قبیله‌ها نیز مؤنث معنوی است؛ مثال: دِمَشْقُ، لُبْنَانُ، الْكُوَيْتُ، قُرَيْشٌ و ...

برخی اعضای زوج بدن نیز مؤنث معنوی است؛ مثال: عَيْنٌ: چشم، رِجْلٌ: پا، يَدٌ: دست، أُذُنٌ: گوش و ...

این چند کلمه نیز با اینکه در گروه کلمات بالا نیست، مؤنث معنوی به شمار می‌آید:

أَرْضٌ: زمین، بَيْتٌ: چاه، جَهَنَّمُ: دوزخ، حَرْبٌ: جنگ، دار: خانه، رِيحٌ: باد، شَمْسٌ: خورشید،

عَيْنٌ: چشمه، نار: آتش، نَفْسٌ: روح، عَصَا: چوب‌دستی و ...

اخْتَبِرْ نَفْسَكَ: عَيْنَ أَنْوَاعِ الْمَذَكَّرِ وَالْمُؤَنَّثِ فِي الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ. (اُكْتُبِ الرَّقْمَ فِي الْفُرَاغِ).

۱. مُذَكَّرٌ حَقِيقِيٌّ ۲. مُذَكَّرٌ مَجَازِيٌّ ۳. مُؤَنَّثٌ حَقِيقِيٌّ ۴. مُؤَنَّثٌ مَجَازِيٌّ ۵. مُؤَنَّثٌ مَعْنَوِيٌّ ۶. مُؤَنَّثٌ لَفْظِيٌّ

.....	أَب	جُنْدِي
.....	مَصْنَع	مَكْتَبَةٌ
.....	طَالِبَةٌ	لَوْحَةٌ
.....	عَيْن	حَمْرَةٌ
.....	جِسْر	صَحِيفَةٌ
.....	فَلَاحَةٌ	حَدَاد